

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 31

39e jaargang

3 februari 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
96/C 31/01	Arrest van het Hof van 9 november 1995 in zaak C-479/93 (verzoek van de Pretura circondariale di Vicenza om een prejudiciële beslissing): A. Francovich tegen Italiaanse Republiek (Sociale politiek — Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Werkingssfeer — Werknemers van werkgever tegen wie niet procedure ter gezamenlijke voldoening van schuldeisers kan worden ingeleid)	1
96/C 31/02	Arrest van het Hof van 14 november 1995 in zaak C-484/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Conseil d'État van Luxemburg): P. Svensson, L. Gustavsson tegen Ministre du Logement et de l'Urbanisme (Vrij verkeer van kapitaal — Vrij verrichten van diensten — Rentesubsidie op bouwleningen — Lening aangegaan bij kredietinstelling die niet is erkend in Lid-Staat die subsidie verleent)	1
96/C 31/03	Arrest van het Hof van 16 november 1995 in zaak C-244/94 (verzoek van de Franse Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Fédération française des sociétés d'assurance e. a. tegen Ministère de l'Agriculture et de la Pêche (Artikelen 85 e.v. van het EG-Verdrag — Begrip onderneming — Orgaan belast met beheer van facultatief aanvullend stelsel van sociale zekerheid)	2
96/C 31/04	Arrest van het Hof van 22 november 1995 in zaak C-443/93 (verzoek van de Elegktiko Synedrio om een prejudiciële beslissing): Ioannis Vougioukas tegen Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA) (Uitlegging en geldigheid van artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en uitlegging van artikelen 48 en 51 van het Verdrag — Bijzondere regelingen voor ambtenaren — Door Griekse arts in Duits ziekenhuis verrichte werkzaamheden)	2

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 31/05	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 23 november 1995 in zaak C-285/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Finanzgericht München): Dominikanerinnen-Kloster Altenhofen tegen Hauptzollamt Rosenheim (Extraheffing op melk — Referentiehoeveelheid voor rechtstreekse verkoop)	3
96/C 31/06	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 november 1995 in zaak C-394/93 (verzoek van het Landessozialgericht Rheinland-Pfalz te Mainz om een prejudiciële beslissing): G. Alonso-Pérez tegen Bundesanstalt für Arbeit (Sociale zekerheid van werknemers die zich binnen Gemeenschap verplaatsen — Kinderbijslag — Beperking door Lid-Staat van terugwerkende kracht van aanvraag om kinderbijslag)	3
96/C 31/07	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 23 november 1995 in zaak C-476/93 P: Nutral SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid)	4
96/C 31/08	Arrest van het Hof van 30 november 1995 in zaak C-55/94 (verzoek om prejudiciële beslissing): R. Gebhard tegen Consiglio dell' Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano (Richtlijn 77/249/EEG — Vrij verkeer van diensten — Advocaten — Mogelijkheid om kantoor te openen — Artikelen 52 en 59 van het EG-Verdrag)	4
96/C 31/09	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 30 november 1995 in zaak C-113/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Franse Cour de cassation): E. Casarin tegen Directeur général des impôts (Artikel 95 van het Verdrag — Differentiële belasting op motorvoertuigen)	5
96/C 31/10	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 november 1995 in zaak C-134/94 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Canarias om een prejudiciële beslissing): Esso Española SA tegen Comunidad Autónoma de Canarias (Aardolieprodukten — Verplichting tot bevoorrading van bepaald grondgebied)	5
96/C 31/11	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 november 1995 in zaak C-175/94 (verzoek van de Court of Appeal om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Secretary of State for the Home Department, ex parte: J. Gallagher (Vrij verkeer van personen — Afwijkingen — Besluiten inzake vreemdelingenpolitie — Besluit tot verwijdering — Voorafgaand advies van bevoegde instantie)	6
96/C 31/12	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 30 november 1995 in zaak C-118/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijnen 92/33/EEG en 92/34/EEG — Niet-omzetting)	6
96/C 31/13	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 7 december 1995 in zaak C-449/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Østre Landsret): Rockfon A/S tegen Specialarbejderforbundet i Danmark (Collectief ontslag — Artikel 1 van Richtlijn 75/129/EEG — Begrip plaatselijke eenheid — Vennootschap die van groep ondernemingen deel uitmaakt)	7
96/C 31/14	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 7 december 1995 in zaak C-472/93 (verzoek van de Pretore di Lecce om een prejudiciële beslissing): L. Spano e. a. tegen Fiat Geotech SpA en Fiat Hitachi Excavators SpA (Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 31/15	Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 23 november 1995 in zaak C-10/95 P: Asociación Española de Empresas de la Carne tegen Raad van de Europese Unie (Landbouw — Financiering van keuringen en sanitaire controles van vers vlees en vlees van pluimvee — Beroep tot nietigverklaring van richtlijn — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Hogere voorziening kennelijk ongegrond)	8
96/C 31/16	Mededeling	8
96/C 31/17	Zaak C-353/95 P: Hogere voorziening, op 17 november 1995 ingesteld door Tiercé Ladbroke SA tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-471/93 tussen Tiercé Ladbroke SA en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid)	8
96/C 31/18	Zaak C-355/95 P: Hogere voorziening, op 20 november 1995 ingesteld door TWD Textilwerke Deggendorf GmbH tegen het arrest, op 13 september 1995 in de gevoegde zaken T-244/93 en T-486/93 tussen TWD Textilwerke Deggendorf en Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer-uitgebreid)	9
96/C 31/19	Zaak C-359/95 P: Hogere voorziening, op 22 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid)	10
96/C 31/20	Zaak C-369/95: Verzoek van het Tribunale di Salerno van 12 oktober 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Somalfruit SpA en Camar SpA, enerzijds, en Ministerie van Financiën en Ministerie van Buitenlandse handel, anderzijds.	10
96/C 31/21	Zaak C-374/95: Verzoek van het Industrial Tribunal om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen J. P. Barker en Service Children's Schools	11
96/C 31/22	Zaak C-375/95: Beroep, op 30 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	11
96/C 31/23	Zaken C-377/95 en C-378/95: Verzoeken van de Pretura Circondariale di Roma — Sezione distaccata di Tivoli — van 15 en 22 november 1995 om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaken tegen T. Onorati en P. Marulli	12
96/C 31/24	Zaak C-379/95 P: Hogere voorziening, op 27 november 1995 ingesteld door Franse Republiek tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid)	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 31/25	Zaak C-380/95: Beroep, op 5 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	13
96/C 31/26	Zaak C-381/95: Beroep, op 6 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	13
96/C 31/27	Zaak C-382/95: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 7 november 1995 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH en Hauptzollamt München.	14
96/C 31/28	Zaak C-383/95: Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 1 december 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Petrus Wilhelmus Rutten en Cross Medical Limited	14
96/C 31/29	Zaak C-384/95: Verzoek van Finanzgericht des Landes Brandenburg van 8 november 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG en Finanzamt Calau	14
96/C 31/30	Zaak C-385/95: Beroep, op 8 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	15
96/C 31/31	Zaak C-386/95: Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 29 september 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Eker en Land Baden-Württemberg, interveniënten: 1. de procureur-generaal bij het Bundesverwaltungsgericht, 2. de vertegenwoordiger van het algemeen belang bij de Gerichten der allgemeinen Verwaltungsgerichtsbarkeit in Baden-Württemberg	15
96/C 31/32	Zaak C-387/95: Beroep, op 8 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	16
96/C 31/33	Zaak C-393/95: Beroep, op 15 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	16
96/C 31/34	Zaak C-394/95: Beroep, op 15 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	16
96/C 31/35	Doorhaling van zaak C-82/94	17
96/C 31/36	Doorhaling van zaak C-108/94	17
96/C 31/37	Doorhaling van zaak C-56/95	17
96/C 31/38	Doorhaling van zaak C-86/95	17
96/C 31/39	Doorhaling van zaak C-101/95	17

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

96/C 31/40	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 1995 in de gevoegde zaken T-481/93 en T-484/93: Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens en Nederlandse Bond van Waaghouders van Levend Vee tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Levende varkens — Beschikkingen 93/128/EEG en 93/177/EEG van de Commissie tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met vesiculaire varkensziekte in Nederland en Italië — Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)	17
96/C 31/41	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 1995 in zaak T-85/94 (122): Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Eugénio Branco Lda (Europees Sociaal Fonds — Vermindering van aanvankelijk toegekende financiële bijstand — Motivering — Verzetprocedure)	18
96/C 31/42	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 1995 in zaak T-109/94: Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Financiële steun in energiesector — Thermie-programma — Motiveringsplicht — Advies van comité — Recht te worden gehoord — Beoordelingsvrijheid)	18
96/C 31/43	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 december 1995 in zaak T-72/94: K. Diamantaras tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Ontheemdingstoelage — Geen gewone verblijfplaats in staat van standplaats — Artikel 4, lid 1, sub a, van bijlage VII bij Ambtenarenstatuut)	18
96/C 31/44	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 januari 1996 in zaak T-23/95: E. Bitha e. a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verzekering van ambtenaren van Gemeenschap tegen ongevallen en beroepsziekten — Uitkeringen bedoeld in artikel 73, lid 2, van Statuut — Overlijden door ongeval — Diepzeeduiken)	19
96/C 31/45	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 6 december 1995 in zaak T-220/95 R: C. Gimenez tegen Comité van de Regio's	19
96/C 31/46	Zaak T-210/95: Beroep, op 7 november 1995 ingesteld door European Fertilizer Manufacturers Association tegen Raad van de Europese Unie	19
96/C 31/47	Zaak T-213/95: Beroep, op 27 november 1995 ingesteld door de Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf en de Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	20
96/C 31/48	Doorhaling van de gevoegde zaken T-97/93 e. a.	20
96/C 31/49	Doorhaling van zaak T-224/94	20

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF
van 9 november 1995

in zaak C-479/93 (verzoek van de Pretura circondariale di Vicenza om een prejudiciële beslissing): A. Francovich tegen Italiaanse Republiek ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Werkingssfeer — Werknemers van werkgever tegen wie niet procedure ter gezamenlijke voldoening van schuldeisers kan worden ingeleid)

(96/C 31/01)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-479/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Pretura circondariale di Vicenza (Italië) in het aldaar aanhangig geding tussen A. Francovich en Italiaanse Republiek, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging en de geldigheid van artikel 2 van Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (PB 1980, L 283, blz. 23), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, J.-P. Pouissochet en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (rapporteur), P. Jann en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: D. Lousterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 9-november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever moet aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op alle werknemers, met uitzondering van de in de bijlage genoemde categorieën, tegen wier werkgevers volgens hun nationale recht met betrekking tot hun vermogen

een procedure ter gezamenlijke voldoening van hun schuldeisers kan worden ingeleid.

2. Bij onderzoek van voornoemde richtlijn, voor zover zij enkel de werknemers beschermt die gebonden zijn aan werkgevers tegen wie met betrekking tot hun vermogen een procedure ter gezamenlijke voldoening van hun schuldeisers kan worden ingeleid, is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van de richtlijn, gelet op het beginsel van gelijke behandeling, kunnen aantasten.

⁽¹⁾ PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

ARREST VAN HET HOF
van 14 november 1995

in zaak C-484/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Conseil d'État van Luxemburg): P. Svensson, L. Gustavsson tegen Ministre du Logement et de l'Urbanisme ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van kapitaal — Vrij verrichten van diensten — Rentesubsidie op bouwleningen — Lening aangegaan bij kredietinstelling die niet is erkend in Lid-Staat die subsidie verleent)

(96/C 31/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-484/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Conseil d'État van Luxemburg, in het aldaar aanhangig geding tussen P. Svensson, L. Gustavsson en Ministre du Logement et de l'Urbanisme om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 67 en 71 van het EG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, D. A. O. Edward en G. Hirsch, kamer-

presidenten, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters, advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 14 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 59 en 67 van het EG-Verdrag staan eraan in de weg, dat een Lid-Staat de toekenning van een sociale steun voor huisvesting, inzonderheid een rentesubsidie, afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de leningen voor de financiering van de bouw, de aankoop of de verbetering van de gesubsidieerde woning zijn aangegaan bij een in die Lid-Staat erkende kredietinstelling, waarvoor vereist is dat die instelling aldaar is gevestigd.

(¹) PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 16 november 1995

in zaak C-244/94 (verzoek van de Franse Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Fédération française des sociétés d'assurance e. a. tegen Ministère de l'Agriculture et de la Pêche (¹)

(Artikelen 85 e.v. van het EG-Verdrag — Begrip onderneming — Orgaan belast met beheer van facultatief aanvullend stelsel van sociale zekerheid)

(96/C 31/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-244/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Franse Conseil d'État, in het aldaar aanhangig geding tussen Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie, Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs en Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 85 e.v. van het EG-Verdrag, heeft het Hof samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauo; griffier: H.-A. Rühl, hoofdadministrateur, op 16 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een orgaan zonder winstoogmerk, dat is belast met het beheer van een als aanvulling van een verplicht basisstelsel bedoeld stelsel van ouderdomsverzekering, dat bij wet als facultatief stelsel is ingevoerd en, met inachtneming van de door de daartoe bevoegde autoriteiten vastgestelde bepalingen, met name inzake aansluitingsvoorwaarden, bijdragen en uitkeringen, werkt volgens het kapitalisatiebeginsel, is

een onderneming in de zin van de artikelen 85 e.v. van het EG-Verdrag.

(¹) PB nr. C 304 van 29. 10. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 22 november 1995

in zaak C-443/93 (verzoek van de Elegktiko Synedrio om een prejudiciële beslissing): Ioannis Vougioukas tegen Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA) (¹)

(Uitlegging en geldigheid van artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en uitlegging van artikelen 48 en 51 van het Verdrag — Bijzondere regelingen voor ambtenaren — Door Griekse arts in Duits ziekenhuis verrichte werkzaamheden)

(96/C 31/04)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-443/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Elegktiko Synedrio (Griekenland), in het aldaar aanhangig geding tussen Ioannis Vougioukas en Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging en geldigheid van artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983 gewijzigde en aangevulde versie (PB 1983, L 230, blz. 6), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward en G. Hirsch, kamerpresidenten, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (rapporteur), P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 22 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De term „ambtenaren” in artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983 gewijzigde en aangevulde versie, omvat niet enkel de ambtenaren die onder afwijking van artikel 48, lid 4, van het Verdrag vallen zoals dit is uitgelegd door het Hof, maar alle ambtenaren in overheidsdienst en de met hen gelijkgestellten.
2. Voor de kwalificatie bijzonder in de zin van artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 volstaat het, dat de betrokken nationale sociale zekerheidsregeling verschilt van de algemene sociale zekerheidsregeling die

in de desbetreffende Lid-Staat voor werknemers geldt, en dat die regeling rechtstreeks op alle of bepaalde categorieën ambtenaren van toepassing is of naar een in die Lid-Staat reeds bestaande sociale zekerheidsregeling voor ambtenaren verwijst, zonder dat in dit verband andere elementen in aanmerking moeten worden genomen.

3. De artikelen 48 en 51 van het EEG-Verdrag moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich ertegen verzetten, dat tijdvakken van arbeid die iemand voor wie een bijzondere regeling voor ambtenaren of met hen gelijkgestelden geldt, zoals een arts in vaste dienst bij het IKA, in openbare ziekenhuizen in een andere Lid-Staat heeft vervuld, niet in aanmerking worden genomen voor het verkrijgen van het recht op pensioen, terwijl de nationale wettelijke regeling inaanmerkingneming van dergelijke tijdvakken wel toestaat wanneer zij in soortgelijke instellingen op het nationale grondgebied zijn vervuld.

(¹) PB nr. C 18 van 21. 1. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 23 november 1995

in zaak C-285/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Finanzgericht München): Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau tegen Hauptzollamt Rosenheim (¹)

(*Extraheffing op melk — Referentiehoeveelheid voor rechtstreekse verkoop*)

(96/C 31/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-285/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Finanzgericht München (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau tegen Hauptzollamt Rosenheim, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 12, onder h), van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten (PB 1984, L 90, blz. 13), alsmede over de uitlegging en de geldigheid, met name in het licht van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht, van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extraheffing (PB 1984, L 132, blz. 11), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch (rapporteur), kamerpresident, G. F. Mancini en F. A. Schockweiler, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 23 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 12, onder h), van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten, moet aldus worden uitgelegd, dat de levering van melk door een landbouwbedrijf aan scholieren en internaatpupillen, waarbij de prijs van de melk indirect wordt betaald door doorberekening in het kostgeld, moet worden aangemerkt als rechtstreekse verkoop in de zin van die bepaling, ook wanneer het landbouwbedrijf, de school en het internaat door dezelfde instelling worden beheerd.
2. Bij onderzoek van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extraheffing, voor zover het uitsluit dat na afloop van de registratietermijn voor toewijzing van een referentiehoeveelheid voor rechtstreekse verkoop, rekening wordt gehouden met latere wijzigingen in de economische behoeften van het bedrijf van de producent, is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid ervan kunnen aantasten.
3. Artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1371/84 moet aldus worden uitgelegd, dat aan een producent die de in deze bepaling gestelde termijn heeft overschreden, krachtens het beginsel van herstel in de vroegere toestand en volgens de nationale rechtsregels een referentiehoeveelheid kan worden toegewezen, mits de nationale regel niet anders wordt toegepast dan in het geval van overschrijding van nationale termijnen, noch op een wijze die afbreuk doet aan de doelstellingen van het melkquotastelsel.

(¹) PB nr. C 175 van 26. 6. 1993.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 november 1995

in zaak C-394/93 (verzoek van het Landessozialgericht Rheinland-Pfalz te Mainz om een prejudiciële beslissing): G. Alonso-Pérez tegen Bundesanstalt für Arbeit (¹)

(*Sociale zekerheid van werknemers die zich binnen Gemeenschap verplaatsen — Kinderbijslag — Beperking door Lid-Staat van terugwerkende kracht van aanvraag om kinderbijslag*)

(96/C 31/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-394/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Landessozialgericht Rheinland-Pfalz te Mainz (Duitsland) in het aldaar aanhangig geding tussen G. Alonso-Pérez tegen Bundesanstalt für Arbeit, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, punt 1, van Verordening (EEG)

nr. 3427/89 van de Raad van 30 oktober 1989 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB 1989, L 331, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schöckweiler en J. L. Murray (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl; hoofdadministrateur, op 23 oktober 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983, en vervolgens gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3427/89 van de Raad van 30 oktober 1989 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71, verzet er zich niet tegen, dat een nationale bepaling die de terugwerkende kracht van aanvragen om kinderbijslag tot zes maanden beperkt, wordt toegepast op een door een Spaans onderdaan ingediende aanvraag tot verkrijging per 15 januari 1986 van kinderbijslag voor zijn in Spanje wonende gezinsleden.

(¹) PB nr. C 263 van 29. 9. 1993.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 november 1995

in zaak C-476/93 P: Nutral SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid)

(96/C 31/07)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-476/93 P, Nutral SpA, gevestigd te Casalbuttano, Cremona (Italië), vertegenwoordigd door E. Cappelli en P. de Caterini, advocaten te Rome, en door M. de Bellis, advocaat te Mantova, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Turk, advocaat aldaar, Avenue Guillaume 13 B, betreffende hogere voorziening tegen de op 21 oktober 1993 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen gegeven beschikking in de zaken T-492/93 en T-492/93 R (Nutral/Commissie, Jurispr. 1993, blz. II-1023), en strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partij bij de

procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March en A. Dal Ferro), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet (rapporteur), kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida en C. Gulmann, rechters; advocaat-generaal; D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 23 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Wijst de hogere voorziening af.*
2. *Verwijst requirante in de kosten.*

(¹) PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 30 november 1995

in zaak C-55/94 (verzoek om prejudiciële beslissing):
R. Gebhard tegen Consiglio dell' Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano (¹)

(Richtlijn 77/249/EEG — Vrij verkeer van diensten — Advocaten — Mogelijkheid om kantoor te openen — Artikelen 52 en 59 van het EG-Verdrag)

(96/C 31/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-55/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Consiglio Nazionale Forense (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen R. Gebhard en Consiglio dell' Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten (PB 1977, L 78, blz. 17), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward (rapporteur) en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, F. A. Schöckweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het in artikel 60, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde tijdelijk karakter van de dienstverrichting moet worden beoordeeld aan de hand van de frequentie, de periodiciteit en de continuïteit ervan.*
2. *De dienstverrichter in de zin van het Verdrag kan zich in de Lid-Staat van ontvangst voorzien van de infrastructuur die noodzakelijk is om zijn dienst te kunnen verrichten.*

3. Een onderdaan van een Lid-Staat die op duurzame wijze een beroepswerkzaamheid uitoefent in een andere Lid-Staat, waar hij zich vanuit een kantoor richt tot, onder anderen, de onderdanen van die staat, valt onder de bepalingen van het hoofdstuk betreffende het recht van vestiging, en niet onder die van het hoofdstuk betreffende de diensten.
4. De mogelijkheid voor een onderdaan van een Lid-Staat om zijn recht van vestiging uit te oefenen, en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht moeten worden beoordeeld in het licht van de werkzaamheden die de betrokkene in de Lid-Staat van ontvangst wenst uit te oefenen.
5. Wanneer de toegang tot een specifieke werkzaamheid in de Lid-Staat van ontvangst in het geheel niet is gereguleerd, hebben onderdanen van elke andere Lid-Staat het recht zich in eerstbedoelde staat te vestigen en aldaar dezelfde werkzaamheid uit te oefenen. Wanneer daarentegen in de Lid-Staat van ontvangst bepaalde voorwaarden voor de toegang tot of de uitoefening van een specifieke werkzaamheid gelden, dient de onderdaan van een andere Lid-Staat die deze werkzaamheid wenst uit te oefenen, in beginsel aan die voorwaarden te voldoen.
6. Nationale maatregelen die de uitoefening van de in het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of minder aantrekkelijk kunnen maken, moeten aan vier voorwaarden voldoen: zij moeten zonder discriminatie worden toegepast, zij moeten hun rechtvaardiging vinden in dwingende redenen van algemeen belang, zij moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen, en zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel.
7. De Lid-Staten dienen de gelijkwaardigheid van diploma's in aanmerking te nemen en, in voorkomend geval, de kennis en de kwalificaties van de betrokkene te vergelijken met die welke de volgens hun nationale bepalingen vereist zijn.

(¹) PB nr. C 90 van 26. 3. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-113/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Franse Cour de cassation): E. Casarin tegen Directeur général des impôts (¹)

(Artikel 95 van het Verdrag — Differentiële belasting op motorvoertuigen)

(96/C 31/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-113/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Franse

Cour de cassation, in het aldaar aanhangig geding tussen E. Casarin echtgenote Jacquier en Directeur général des impôts, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 95 van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch, kamerpresident, G. F. Mancini en F. A. Schockweiler (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 95 van het EG-Verdrag staat niet in de weg aan de toepassing van een nationale regeling inzake motorvoertuigenbelasting waarin is voorzien in een stijging van de progressiecoëfficiënt als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, wanneer de verkoop van voertuigen van nationale makelij door die stijging niet wordt bevorderd ten opzichte van die van uit andere Lid-Staten ingevoerde voertuigen.

(¹) PB nr. C 146 van 28. 5. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-134/94 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Canarias om een prejudiciële beslissing): Esso Española SA tegen Comunidad Autónoma de Canarias (¹)

(Aardolieprodukten — Verplichting tot bevoorrading van bepaald grondgebied)

(96/C 31/10)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-134/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spanje) in het aldaar aanhangig geding tussen Esso Española SA tegen Comunidad Autónoma de Canarias, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, onder c), 5, 6, 30, 36, 52, 53, 56, 85 en 102, lid 1, van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch waarnemend voor de kamerpresident, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmans; griffier: R. Grass, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De artikelen 3, onder c), 52 en 53 van het EG-Verdrag zijn niet van toepassing op een zuiver binnenlandse situatie van een Lid-Staat, zoals die waarin een vennootschap met maatschappelijke zetel in een Lid-Staat waar zij ook haar werkzaamheden verricht, onderworpen is aan een regeling waarbij de regionale autoriteiten van een Lid-Staat, belast met het bestuur van een archipel die deel uitmaakt van het grondgebied van die staat, met het

oog op de aan de insulaire positie inherente problemen voorschrijven, dat groothandelaars in aardolieproducten die hun werkzaamheden naar dat gedeelte van het nationale grondgebied willen uitbreiden, de bevoorrading van een bepaald aantal eilanden van de archipel moeten verzekeren.

2. Artikel 85, gelezen in samenhang met artikel 5, tweede alinea, en artikel 30 van het Verdrag verzetten zich niet tegen een dergelijke regeling.
3. Artikel 102, lid 1, van het Verdrag schept voor de burgers geen rechten die de nationale rechters moeten handhaven.

(¹) PB nr. C 202 van 23. 7. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-175/94 (verzoek van de Court of Appeal om een prejudiciële beslissing): *The Queen tegen Secretary of State for the Home Department*, ex parte: *J. Gallagher* (¹)

(*Vrij verkeer van personen — Afwijkingen — Besluiten inzake vreemdelingenpolitie — Besluit tot verwijdering — Voorafgaand advies van bevoegde instantie*)

(96/C 31/11)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de *Jurisprudentie van het Hof*)

In zaak C-175/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Court of Appeal, Londen, in het aldaar aanhangig geding tussen *The Queen tegen Secretary of State for the Home Department*, ex parte: *J. Gallagher*, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid (PB 1964, blz. 850), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler en P. J. G. Kapteyn (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 9, lid 1, van Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, moet aldus worden

uitgelegd, dat het, behoudens in dringende gevallen, de overheidsinstantie verbiedt, een besluit tot verwijdering te nemen alvorens een bevoegde instantie haar advies heeft uitgebracht.

2. Artikel 9, lid 1, van Richtlijn 64/221/EEG staat er niet aan in de weg, dat de bevoegde instantie waarvan in deze bepaling sprake is, wordt aangewezen door dezelfde overheidsinstantie als die welke het besluit tot verwijdering neemt, op voorwaarde dat de bevoegde instantie haar taak in volkomen onafhankelijkheid kan vervullen en niet wordt gecontroleerd door de instantie die de in de richtlijn bedoelde maatregelen moet nemen. De nationale rechter moet in elk afzonderlijk geval nagaan, of aan deze vereisten is voldaan.

(¹) PB nr. C 233 van 20. 8. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-118/95: *Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek* (¹)

(*Niet-nakoming — Richtlijnen 92/33/EEG en 92/34/EEG — Niet-omzetting*)

(96/C 31/12)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de *Jurisprudentie van het Hof*)

In zaak C-118/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: E. de March) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Leanza en M. Fiorilli), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 92/33/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad (PB 1992, L 157, blz. 1), en aan Richtlijn 92/34/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt (PB 1992, L 157, blz. 10), de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J.-P. Puissechet, C. Gulmann, P. Jann en L. Sevón (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: R. Grass, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 92/33/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal

en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad, en aan Richtlijn 92/34/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 25 van Richtlijn 92/33/EEG en 26 van Richtlijn 92/34/EEG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 7 december 1995

in zaak C-449/93 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Østre Landsret): Rockfon A/S tegen Specialarbejderforbundet i Danmark (¹)

(Collectief ontslag — Artikel 1 van Richtlijn 75/129/EEG — Begrip plaatselijke eenheid — Vennootschap die van groep ondernemingen deel uitmaakt)

(96/C 31/13)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-449/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Østre Landsret (Denemarken), in het aldaar aanhangig geding tussen Rockfon A/S en Specialarbejderforbundet i Danmark (gemachtigden: S. Nielsen e.a.), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van Richtlijn 75/129/EEG van de Raad van 17 februari 1975 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake collectief ontslag (PB 1975, L 48, blz. 29), heeft het Hof, samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), kamerpresident, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 1, lid 1, onder a), van Richtlijn 75/129/EEG van de Raad van 17 februari 1975 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake collectief ontslag, moet aldus worden uitgelegd, dat het er niet aan in de weg staat dat twee of meer ondernemingen die tot een groep ondernemingen behoren en onderlinge banden hebben, maar waarvan er geen zeggenschap heeft over de andere onderneming of ondernemingen, een gemeenschappelijke dienst voor aanwervingen en ontslagen in het leven roepen, in dier voege dat met name ontslagen in een van de ondernemingen slechts met toestemming van deze dienst kunnen worden aangezegd.

2. Het begrip „plaatselijke eenheid” in artikel 1, lid 1, onder a), van voornoemde richtlijn moet aldus worden verstaan, dat dit, naar gelang van de omstandigheden, de eenheid is waar de door het ontslag getroffen werknemers voor de uitoefening van hun taak zijn tewerkgesteld. Of deze eenheid een directie heeft die zelfstandig kan overgaan tot collectief ontslag, is voor de definitie van het begrip „plaatselijke eenheid” niet van wezenlijk belang.

(¹) PB nr. C 1 van 4. 1. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 7 december 1995

in zaak C-472/93 (verzoek van de Pretore di Lecce om een prejudiciële beslissing): L. Spano e. a. tegen Fiat Geotech SpA en Fiat Hitachi Excavators SpA (¹)

(Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen)

(96/C 31/14)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-472/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Pretore di Lecce (Italië) in het aldaar aanhangig geding tussen L. Spano e. a. tegen Fiat Geotech SpA en Fiat Hitachi Excavators SpA, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB 1977, L 61, blz. 26), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechet (rapporteur), waarnemend voor de kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 7 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, is van toepassing op de overgang van een onderneming zoals een onderneming waarvan overeenkomstig artikel 2, lid 5, onder c), van Italiaanse wet nr. 675 van 12 augustus 1977 is erkend dat zij in moeilijkheden verkeert.

(¹) PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 23 november 1995

in zaak C-10/95 P: Asociación Española de Empresas de la Carne tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾*(Landbouw — Financiering van keuringen en sanitaire controles van vers vlees en vlees van pluimvee — Beroep tot nietigverklaring van richtlijn — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Hogere voorziening kennelijk ongegrond)*

(96/C 31/15)

*(Procestaal: Spaans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-10/95 P, Asociación Española de Empresas de la Carne (Asocarne), vereniging naar Spaans recht, gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door P. Llana González, advocaat te Madrid, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch en Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 20 oktober 1994 (zaak T-99/94, Asocarne, Jurispr. 1994, blz. II-871) en strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Torrent en I. Díez Parra), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch, kamerpresident, G. F. Mancini (rapporteur) en F. A. Schockweiler, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: R. Grass, op 23 november 1995 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB nr. C 54 van 4. 3. 1995.

Mededeling
(96/C 31/16)

Bij beschikking van 1 februari 1995 had het VAT and Duties Tribunal te Londen verzocht om een prejudiciële beslissing in zaak C-40/95 ⁽¹⁾ betreffende het geding tussen Conoco Ltd en Commissioners of Customs and Excise. Bij beschik-

king van 1 november 1995, ingekomen ter griffie van het Hof op 9 november 1995, heeft dit Tribunal het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende twee aanvullende vragen:

2. Ingeval op vraag 1 wordt geantwoord, dat de maatstaf van heffing voor de leverancier de door de leveringsovereenkomst vastgestelde prijs is, is dan volgens de juiste uitlegging van artikel 2, lid 1, het door de leverancier aan de handelaar betaalde vermelde bedrag de bezwarende titel waaronder goederen worden geleverd en diensten verricht?
3. Ingeval vraag 2 bevestigend wordt beantwoord, worden dan volgens de juiste uitlegging van artikel 17, lid 2, onder a), die goederen door de handelaar aan de leverancier of aan iemand anders geleverd en die diensten door de handelaar ten behoeve van de leverancier of ten behoeve van iemand anders verricht?

⁽¹⁾ PB nr. C 119 van 13. 5. 1995, blz. 4.

Hogere voorziening, op 17 november 1995 ingesteld door Tiercé Ladbroke SA tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-471/93 ⁽¹⁾ tussen Tiercé Ladbroke SA en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer – uitgebreid)
(Zaak C-353/95 P)
(96/C 31/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 1995 hogere voorziening ingesteld door Tiercé Ladbroke SA, vertegenwoordigd door J. Lever, QC, en C. Vajda, Barristers van de balie van Engeland en Wales, en S. Kon, Solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Winandy & Err, advocaten aldaar, Avenue Gaston Diderich 60, tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-471/93 tussen Tiercé Ladbroke SA en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer – uitgebreid).

Requirante concludeert dat het den Hove behage:

1. de hogere voorziening ontvankelijk te verklaren en het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-471/93 te vernietigen;
2. de beschikking, vervat in de brief van de Commissie van 18 januari 1993, nietig te verklaren;

3. de Commissie te verwijzen in de kosten van Tiercé Ladbroke SA in zowel de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg als de procedure voor het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

De vaststelling door het Gerecht van eerste aanleg, dat de opening van de Franse markt voor de Belgische PMU op zichzelf niet in strijd is met artikel 92, lid 1, van het Verdrag, omdat zij enkel tot gevolg heeft dat de recettes van de Belgische PMU hoger zijn

Wanneer een Lid-Staat zijn markt opent voor een buitenlandse onderneming, moet worden onderzocht of de door de buitenlandse onderneming behaalde recettes rechtstreeks uit de Lid-Staat komen of afkomstig zijn uit van overheidswege overgemaakte financiële middelen. Is dat het geval, dan is er sprake van staatssteun, tenzij kan worden aangetoond, dat de behaalde recettes een normale betaling vormen voor diensten die door die buitenlandse onderneming zijn verricht voor de staat of degene die de financiële middelen heeft overgemaakt.

Ten onrechte heeft het Gerecht van eerste aanleg niet onderzocht:

- i) of de recettes van de Belgische PMU afkomstig waren van een verplichte heffing en een stelsel van overdrachten van betalingen;
- ii) zo ja, welk aandeel van die recettes eventueel kon worden geacht een betaling te vormen voor diensten die door de Belgische PMU waren verricht voor PMU.

Het oordeel van het Gerecht van eerste aanleg, dat de Commissie niet kennelijk heeft gedwaald toen zij als feit en bij de beoordeling van het bewijsmateriaal vaststelde dat de toepassing van de twee PMU-overeenkomsten de Belgische PMU geen echt voordeel bezorgden

Vast staat dat de Belgische PMU tussen 25 en 28 % van de inzetten bij weddenschappen in België op Belgische paardenrennen en 23,1 % van de inzetten in Frankrijk bij weddenschappen op Belgische paardenrennen ontvangt. De vraag is of er bij deze feiten waarover overeenstemming bestaat, sprake is van staatssteun. Er is wel of niet sprake van steun in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag. Terzake is er geen beoordelingsvrijheid. Bijgevolg heeft het Gerecht van eerste aanleg zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat de Commissie over een beoordelingsmarge beschikte bij de beoordeling van de vraag of bij de toegevoegen feiten bleek van staatssteun.

De vaststelling van het Gerecht van eerste aanleg, dat de Commissie bij de beoordeling van de vraag of de Belgische PMU enig werkelijk voordeel had, rekening mocht houden met artikel 15, lid 3, van de wet van 23 december 1964.

De vraag of een ten behoeve van een bepaalde onderneming vastgestelde maatregel staatssteun is, moet worden beslist op basis van het gemeenschapsrecht en niet op basis van het nationale recht. Het basisbeginsel is, dat een Lid-Staat

bepaalde vormen van economische activiteiten die onder de jurisdictie van die Lid-Staat vallen, niet door primaire wetgeving of anderszins mag bevoordelen. Het feit dat artikel 15, lid 3, primaire wetgeving is en bepaalt dat de wettelijke en fiscale inhoudingen op inzetten bij weddenschappen in Frankrijk op Belgische paardenrennen even hoog zijn alsof deze weddenschappen in België waren geplaatst – doch verschilden van weddenschappen op Franse paardenrennen —, betekent niet dat het verschil in behandeling buiten de werkingsfeer van artikel 92 valt. Het nationale recht moet in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.

De vaststelling van het Gerecht van eerste aanleg, dat de behandeling van Franse weddenschappen op Belgische paardenrennen krachtens artikel 15, lid 3, geen staatssteun is, omdat zij geen afwijking van het algemene stelsel inhoudt.

Voor de inwerkingtreding van de beide PMU-overeenkomsten en decreet nr. 91-118 mochten in Frankrijk enkel weddenschappen op Franse paardenrennen worden geplaatst. Dat was het „algemeen systeem”. Artikel 15, lid 3, werd niet toegepast. De invoering van een nieuwe, andere regeling in 1991 betekent niet dat de andere regeling een „algemeen systeem” wordt, vooral niet wanneer slechts een onderneming, namelijk de Belgische PMU, van de nieuwe regeling kan profiteren. Artikel 92 staat een Lid-Staat niet toe om buitenlandse handel, die aan zijn jurisdictie onderworpen is, anders te behandelen dan binnenlandse handel. Evenmin kunnen maatregelen die slechts een bepaalde onderneming ten goede komen, als onderdeel van een algemeen systeem worden beschouwd.

(¹) PB nr. C 286 van 28. 10. 1995, blz. 12.

Hogere voorziening, op 20 november 1995 ingesteld door TWD Textilwerke Deggendorf GmbH tegen het arrest, op 13 september 1995 in de gevoegde zaken T-244/93 en T-486/93 tussen TWD Textilwerke Deggendorf en Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer-uitgebreid)

(Zaak C-355/95 P)

(96/C 31/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 november 1995 hogere voorziening ingesteld door TWD Textilwerke Deggendorf (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door W. Forstner, L. Radtke en K.-H. Schupp, advocaten te Deggendorf, bijgestaan door M. Schweitzer, hoogleraar aan de universiteit Passau, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Stein, Bayerische Landesbank International SA, Boulevard Royal 7-9, tegen het arrest, op 13 september 1995 in de gevoegde zaken T-244/93 en T-486/93 tussen TWD Textilwerke Deggendorf en de Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer-uitgebreid).

Requirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van 13 september 1995 in de gevoegde zaken T-244/93 en T-486/93 ⁽¹⁾, TWD Textilwerke Deggendorf/Commissie te vernietigen;
2. nietig te verklaren artikel 2 van Beschikking 91/391/EEG van de Commissie van 26 maart 1991 betreffende steun van de Duitse regering aan de onderneming Deggendorf GmbH (PB 1991, L 215, blz. 16) en van artikel 2 van Beschikking 92/330/EEG van de Commissie van 18 december 1991 betreffende een steunmaatregel van de Bondsrepubliek Duitsland ten behoeve van Textilwerke Deggendorf GmbH;
3. de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van het Gemeenschapsrecht: requirante handhaaft haar stellingen ⁽²⁾ en klaagt voorts, dat het Gerecht de bestreden beschikkingen ten onrechte aldus heeft uitgelegd, dat de Commissie de nieuwe steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt acht zolang de oude steun niet is terugbetaald. Het Gerecht mocht geen acht slaan op de letter en de systematiek, maar uitsluitend op de considerans van de Commissiebeschikkingen; de considerans is evenwel ondergeschikt aan het dispositief van een handeling. Overigens is de herinterpretatie van de artikelen 1 van de beschikkingen reeds hierom onjuist, omdat enkel de artikelen 2 zijn aangevochten.

⁽¹⁾ PB nr. C 286 van 28. 10. 1995, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 212 van 14. 8. 1991, blz. 10, voor de uit zaak C-161/91 geresulteerde zaak T-244/93, en PB nr. C 167 van 4. 7. 1992, blz. 8, voor de uit zaak C-220/92 geresulteerde zaak T-486/93.

Hogere voorziening, op 22 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 ⁽¹⁾ tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid)

(Zaak C-359/95 P)

(96/C 31/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 1995 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. E. González-Díaz en R. Lyal, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund

door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid).

Requirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer — uitgebreid) van 18 september 1995 in zaak T-548/93 (Ladbroke Racing Limited/Commissie van de Europese Gemeenschappen), voorzover daarin de in de brief van 29 juli 1993 vervatte beschikking van de Commissie, waarbij de klacht van Ladbroke Racing Limited wordt afgewezen (IV/33.374), nietig wordt verklaard, te vernietigen;
- het beroep krachtens artikel 173 te verwerpen;
- verzoekster te verwijzen in de kosten van beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt dat het arrest van het Gerecht van eerste aanleg gevitieerd is wegens schending van het recht en moet worden vernietigd. In de eerste plaats wordt in het arrest het recht geschonden, doordat als algemeen beginsel wordt geformuleerd dat de Commissie een wettelijke regeling waarin verplichtingen worden opgelegd, die voordien in particuliere overeenkomsten waren vervat, op haar verenigbaarheid met het Verdrag moet onderzoeken, voor zij de toepasselijkheid van de artikelen 85 en 86 op deze overeenkomsten onderzoekt. In de tweede plaats wordt in het arrest voorbijgegaan aan het feit dat de Commissie, ongeacht of de Franse wettelijke regeling verenigbaar is met het Verdrag, heeft vastgesteld dat geen inbreuk werd gemaakt op de artikelen 85 en 86 van het Verdrag. De Commissie had dus voldoende redenen om verzoeksters klacht betreffende de gestelde inbreuk op de artikelen 85 en 86 door de ondernemingen af te wijzen, zonder te behoeven te bepalen of de Franse wettelijke regeling onverenigbaar was met het Verdrag. In de derde plaats is het arrest niet toereikend gemotiveerd.

⁽¹⁾ PB nr. C 286 van 28. 10. 1995, blz. 12.

Verzoek van het Tribunale di Salerno van 12 oktober 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Somalfruit SpA en Camar SpA, enerzijds, en Ministerie van Financiën en Ministerie van Buitenlandse handel, anderzijds.

(Zaak C-369/95)

(96/C 31/20)

Het Tribunale di Salerno heeft bij beschikking van 12 oktober 1995, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 november 1995, in het geding tussen Somalfruit SpA en Camar SpA, enerzijds, en Ministerie van Financiën en Ministerie van Buitenlandse handel, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

„1. Is Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad ⁽¹⁾ geldig, voor zover zij een beperking inhoudt van het recht om Somalische bananen in te voeren, dus van het recht van toegang zoals dat is erkend in de Overeenkomst van Lomé van 15 december 1989, Protocol nr. 5 daarvan alsmede in de als bijlage LXXIV aan die Overeenkomst gehechte Gemeenschappelijke verklaring, meer in het bijzonder

- a) waar deze verordening ter verwezenlijking van het doel dat zij nastreeft een verschillende regeling heeft ingevoerd voor traditionele bananen, niet-traditionele bananen, en buiten het contingent vallende bananen, met de daaruit voortvloeiende kwantitatieve beperkingen;
- b) waar zij een invoercertificaat met daaraan gekoppeld een verplichte zekerheidsstelling heeft ingevoerd, welk certificaat niet alleen maar voor statistische doeleinden dient en voor de afgifte waarvan strenge en moeilijk na te leven voorwaarden gelden;
- c) waar zij voor buiten het tariefcontingent vallende bananen een douanerecht van 750 ecu per ton oplegt?

2. Zijn de Verordeningen (EEG) nr. 1442/93 ⁽²⁾ en (EEG) nr. 1443/93 ⁽³⁾, zoals gewijzigd en aangevuld, door de latere verordeningen, geldig, voor zover zij het recht van toegang van Somalische bananen, dat in de in vraag 1 vermelde rechtsbronnen alsmede in Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad zelf is gegarandeerd, onnodig en in buitensporige mate beperken, inperken en verminderen, in het bijzonder

- a) waar zij bepalen dat de aanvragen voor invoercertificaten uiterlijk drie maanden en drie weken vóór de invoerverrichting moeten worden ingediend, en de periode voor indiening van de aanvraag beperken tot één week, slechts vier maal per jaar;
- b) waar zij, indien de termijn niet wordt nageleefd, slechts één sanctie kennen, namelijk het verval van het recht op invoer voor een heel kwartaal, en niet voorzien in een specifieke regeling of uitzonderingen voor overmacht, toeval en dergelijke;
- c) waar zij de afgifte van het invoercertificaat afhankelijk stellen van een voorafgaande zekerheidsstelling.”

⁽¹⁾ BP nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 142 van 12. 6. 1993, blz. 6.

⁽³⁾ PB nr. L 142 van 12. 6. 1993, blz. 16.

Verzoek van het Industrial Tribunal om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen J. P. Barker en Service Children's Schools

(Zaak C-374/95)

(96/C 31/21)

Bij beschikking van 23 november 1995 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 30 november 1995 daaropvolgend) heeft het Industrial Tribunal in het aldaar aanhangig geding tussen J. P. Barker en Service Children's Schools, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Laat het bepaalde in Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden ⁽¹⁾ toe, dat een Lid-Staat gelijke behandeling (ten aanzien van toegang tot het arbeidsproces) van de bij artikel 3 van die richtlijn vereiste maatregelen uitsluit, wanneer de betrokken functie in een vestiging buiten het grondgebied van die Lid-Staat moet worden vervuld?
2. Bij een bevestigend antwoord van de eerste vraag: is een dergelijke uitsluiting toegestaan wanneer de toekomstige werkgever de Lid-Staat zelf is?
3. Eveneens bij een bevestigend antwoord van de eerste vraag: is een dergelijke uitsluiting toegestaan, wanneer de toekomstige functie in een andere Lid-Staat moet worden vervuld?

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

Beroep, op 30 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-375/95)

(96/C 31/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 november 1995 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Wagner.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Helleense Republiek de krachtens artikel 95 van het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door in de sector belasting op ingevoerde tweehands auto's de bepalingen vast te stellen en te handhaven van a) artikel 1 van wet 363/1976 (zoals gewijzigd bij wet 1676/1986), dat in het

kader van de bijzondere verbruiksbelasting de belastbare waarde vaststelt door de verkoopprijs van overeenkomstige nieuwe auto's met 5 % voor ieder jaar gebruik, doch maximaal 20 % te verminderen, b) artikel 3, lid 1, van wet 363/1976 (zoals laatstelijk gewijzigd bij artikel 2, lid 7, van wet 2187/1994), dat voor de betaling van de eenmalige bijzondere extra heffing niet voorziet in een aftrek voor tweedehands auto's, en c) artikel 1 van wet 1858/1989, zoals gewijzigd bij wet 1882/1990 (artikelen 37, lid 2, en 42, lid 1), wet 2093/1992 (artikel 10) en laatstelijk bij artikel 2, lid 1, van wet 2187/1994, dat enkel voor nieuwe milieuvriendelijke auto's en niet voor ingevoerde tweedehands milieuvriendelijke auto's belastingvoordelen (vermindering van de bijzondere verbruiksbelasting) toekent;

2. de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. De bijzondere verbruiksbelasting

Deze belasting wordt enerzijds geheven op nieuwe in Griekenland geproduceerde auto's, wanneer zij voor het eerst in het verkeer worden gebracht, en anderzijds op nieuwe of tweedehands ingevoerde auto's, bij de invoer ervan. Op Griekse tweedehands auto's wordt die belasting dus niet geheven.

Op ingevoerde tweedehands auto's wordt de belasting geheven op grond van hun waarde, die wordt berekend door de prijs van overeenkomstige nieuwe auto's met 5 % per jaar gebruik, doch maximaal 20 % te verminderen. Volgens de Commissie leidt deze regeling, aangezien a) de werkelijke waardevermindering van auto's meer dan 5 % per jaar bedraagt, b) die vermindering niet lineair is, maar groter in de eerste jaren en kleiner daarna, c) de vermindering niet meer dan 20 % kan bedragen, tot het zwaarder belasten van ingevoerde auto's, omdat het in de waarde van in Griekenland geproduceerde tweedehands auto's geïncorporeerde overblijvende deel van die belasting kleiner is dan het bedrag van de belasting die op ingevoerde tweedehands auto's wordt geheven.

Bijgevolg is artikel 95, eerste alinea, van het Verdrag geschonden.

2. De eenmalige bijzondere extra heffing

Deze belasting wordt berekend op dezelfde wijze als de bijzondere verbruiksbelasting, zodat het boven overwogene van overeenkomstige toepassing is.

3. De bijzondere verbruiksbelasting op milieuvriendelijke auto's

Bij opeenvolgende wetten heeft de Helleense Republiek de laatste jaren voor nieuwe (milieuvriendelijke) auto's met nieuwe technologie de bijzondere verbruiksbelasting verminderd. Door het ontbreken van een overeenkomstige vermindering voor tweedehands auto's met nieuwe techno-

logie, worden ingevoerde tweedehands auto's met nieuwe technologie gediscrimineerd ten opzichte van Griekse, omdat in de waarde van deze laatste het overblijvende deel van de verminderde belasting is geïncorporeerd, terwijl op de eerste bij invoer de bijzondere verbruiksbelasting wordt geheven zonder de vermindering die voor milieuvriendelijke auto's geldt.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof kunnen de praktische moeilijkheden waarop de Helleense Republiek zich beroept, een dergelijke schending van artikel 95, eerste alinea, van het Verdrag niet rechtvaardigen.

Verzoeken van de Pretura Circondariale di Roma — Sezione distaccata di Tivoli — van 15 en 22 november 1995 om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaken tegen

T. Onorati en P. Marulli

(Zaken C-377/95 en C-378/95)

(96/C 31/23)

Bij beschikkingen van 15 en 22 november 1995 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 december 1995) heeft de Pretura Circondariale di Roma — Sezione distaccata di Castelnuovo di Tivoli — in de aldaar dienende strafzaken tegen T. Onorati en P. Marulli, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over dezelfde vragen als die welke zijn gesteld in gevogede zaken C-58/95 e. a. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 119 van 13. 5. 1995, blz. 6.

Hogere voorziening, op 27 november 1995 ingesteld door Franse Republiek tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 ⁽¹⁾ tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid)

(Zaak C-379/95 P)

(96/C 31/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 1995 hogere voorziening ingesteld door Franse Republiek, vertegenwoordigd door J.-M. Belorgey, C. de Salins en J.-F. Dobelle, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, Boulevard Prince Henri 9, tegen het arrest, op 18 september 1995 in zaak T-548/93 tussen Ladbroke Racing Ltd en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid).

Requirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest, op 18 september 1995 door het Gerecht van eerste aanleg gewezen in zaak T-548/93, Ladbroke Racing Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, te vernietigen, voor zover in dit arrest de beschikking van de Commissie, vervat in de brief van 29 juli 1993, houdende afwijzing van de klacht van Ladbroke van 29 november 1989, nietig wordt verklaard;
- de conclusies van de Commissie in eerste aanleg toe te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Franse Regering is van mening dat het Gerecht op verschillende punten het recht heeft geschonden.

In de eerste plaats en primair is zij van oordeel dat in de redenering van het Gerecht geen rekening wordt gehouden met de rechtspraak betreffende gedragingen van ondernemingen in het kader van een nationale wettelijke regeling die geen ruimte laat voor autonomie van deze gedragingen.

Wanneer deze gedragingen ingevolge deze wetgeving verplicht zijn, dat wil zeggen wanneer de ondernemers geen enkele autonomie bezitten ten aanzien van de gedragingen waarop een eventuele klacht betrekking heeft, is het niet mogelijk om de bepalingen van de artikelen 85 en 86 toe te passen op de ondernemers die zich aldus gedragen, zolang de wettelijke regeling van kracht blijft.

Wanneer bij de Commissie een klacht wordt ingediend op basis van de artikelen 85, 86 en 90 van het Verdrag, die zowel betrekking heeft op gedragingen van ondernemingen als op nationale maatregelen betreffende deze gedragingen, moet zij volgens de Franse Regering onderzoeken of de nationale maatregelen voor de gedragingen van de ondernemingen al dan niet enige autonomie laten. Is dit niet het geval, dan dient de Commissie het gedeelte van de klacht dat betrekking heeft op de artikelen 85 en 86, af te wijzen zonder eerst een beslissing te behoeven geven omtrent het gedeelte van deze klacht dat betrekking heeft op de verenigbaarheid van de nationale maatregelen met het Verdrag. Bijgevolg heeft het Gerecht in zijn redenering het recht geschonden, toen het oordeelde dat de Commissie, alvorens het gedeelte van de klacht van Ladbroke dat betrekking had op de artikelen 85 en 86, af te wijzen, haar onderzoek betreffende de verenigbaarheid van de Franse wettelijke regeling met het Verdrag had moeten afronden.

In de tweede plaats wordt in het bestreden arrest geen rekening gehouden met een vaste rechtspraak volgens welke een natuurlijk of rechtspersoon die krachtens artikel 3, lid 2 onder b), van Verordening nr. 17, betreffende de procedures tot toepassing van de artikelen 85 en 86, de Commissie heeft verzocht een inbreuk op deze artikelen vast te stellen, niet het recht heeft om een beschikking omtrent het al dan niet bestaan van de gestelde inbreuk te verlangen.

Ten slotte wordt in dit arrest uiteindelijk de discretionaire bevoegdheid van de Commissie om een Lid-Staat te vervol-

gen wegens een niet met het Verdrag verenigbare nationale wettelijke regeling ontkend.

(¹) PB nr. C 286 van 28. 10. 1995, blz. 12.

Beroep, op 5 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Zaak C-380/95) (96/C 31/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 1995 beroep tegen Helleense Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Condou Durande, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gomez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (¹), de krachtens het Verdrag en deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verzoekt het Hof krachtens artikel 169, tweede alinea, van het Verdrag vast te stellen, dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn (die is verstreken op 25 juli 1993) de nodige maatregelen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, de krachtens het Verdrag en deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

(¹) PB nr. L 230 van 19. 8. 1991, blz. 1.

Beroep, op 6 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (Zaak C-381/95) (96/C 31/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 december 1995 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Díaz-Llanos La Roche, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz.

Verzoekster concludeert dat den Hove behage:

— te verklaren dat het Koninkrijk Spanje, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 92/109/EEG van de Raad van 14 december 1992 inzake de vervaardiging en het in de handel brengen van bepaalde stoffen die worden gebruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen ⁽¹⁾, de krachtens het bepaalde in deze richtlijn en artikel 5 van het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

De middelen en voornaamste argumenten zijn analoog aan die in zaak C-360/95 ⁽²⁾; de termijn voor omzetting is verstreken op 1 juli 1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 370 van 19. 12. 1992, blz. 76.

⁽²⁾ PB nr. C 16 van 20. 1. 1996, blz. 7.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 7 november 1995 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH en Hauptzollamt München.

(Zaak C-382/95)

(96/C 31/27)

Bij beschikking van 7 november 1995 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 december daaropvolgend) heeft het Bundesfinanzhof — Zevende Senat — in het aldaar aanhangig geding tussen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH en Hauptzollamt München, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet aantekening 5 B bij hoofdstuk 84 van het gemeenschappelijk douanetarief (Gecombineerde Nomenclatuur 1988-1991) aldus worden uitgelegd, dat beeldverwerking, zoals die met de hierna te beschrijven „vista boards” kan worden uitgevoerd, als „eigen” functie in de zin van genoemde regel, dus als andere functie dan gegevensverwerking aan te merken is, met als gevolg dat indeling van zulke goederen onder post 8471 niet in aanmerking komt?
2. Zo ja, moet dan post 8543 (in casu: postonderverdeling 8543 80 80 GN 1991, postonderverdeling 8543 80 90 voor de GN 1988 t/m 1990), aldus worden uitgelegd, dat de omschrijving „(andere) elektrische machines (...) met een eigen functie, niet genoemd of niet begrepen onder andere posten van” hoofdstuk 85 mede producten als de in de eerste vraag bedoelde „vista boards” omvat, ook wanneer die behalve voor beeldverwerking

nog als grafische kaarten voor gegevensverwerkende machines te gebruiken zijn?

3. Ingeval van een ontkennend antwoord op vraag 2:

Welke andere tariefpost komt voor de indeling van producten als de in de eerste vraag bedoelde „vista boards” in aanmerking?

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 1 december 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Petrus Wilhelmus Rutten en Cross Medical Limited

(Zaak C-383/95)

(96/C 31/28)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 1 december 1995, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 december 1995, in het geding tussen Petrus Wilhelmus Rutten en Cross Medical Limited, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- a) Aan de hand van welke maatstaven moet, indien een werknemer ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst in meer dan één land zijn arbeid verricht, worden beoordeeld of hij in één van die landen gewoonlijk zijn arbeid verricht in de zin van artikel 5, punt 1, van het Executieverdrag?
- b) Is daarbij beslissend, of mede van belang, of hij in één van die landen het grootste deel van zijn arbeidstijd doorbrengt, dan wel een groter gedeelte van zijn arbeidstijd doorbrengt dan in het andere land of de andere landen?
- c) Is daarbij mede van belang of de werknemer in één van deze landen woonachtig is en een kantoor heeft, van waaruit hij zijn buiten dit land te verrichten werkzaamheden voorbereidt of administreert, en waar hij na iedere in verband met zijn arbeid gemaakte buitenlandse reis terugkeert?

Verzoek van Finanzgericht des Landes Brandenburg van 8 november 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG en Finanzamt Calau

(Zaak C-384/95)

(96/C 31/29)

Finanzgericht des Landes Brandenburg — 1. Senat — heeft bij beschikking van 8 november 1995, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 december 1995, in het geding tussen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG en Finanzamt Calau, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- a) Verricht een belastingplichtige landbouwer die in 1990 in het Bundesland Brandenburg van de Bondsrepubliek Duitsland zijn aardappelproductie zodanig geëxtensiverd heeft, dat hij minstens 20 procent van de gekweekte aardappelen niet heeft geoogst, een dienst in de zin van artikel 6, lid 1, van Richtlijn 77/388/EEG van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake omzetbelasting⁽¹⁾ (Zesde Richtlijn) aan een bepaalde ontvanger?
- b) Is de toelage die voor de extensivering van de aardappelproductie op grond van de „Anordnung über die Förderung der Extensivierung der landwirtschaftlichen Erzeugung” (verordening betreffende de bevordering van de extensivering van de landbouwproductie) van 13 juli 1977 is betaald, een prestatie in geld waarover krachtens artikel 11 A, lid 1, onder a), van de Zesde Richtlijn belasting moet worden betaald?
- c) Indien vraag a) bevestigend wordt beantwoord, dient het verlaagde belastingtarief van artikel 12, lid 3, onder a), vierde zin, juncto bijlage H van de Zesde Richtlijn op de verrichte dienst te worden toegepast?

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

- 93/49/EEG van de Commissie van 23 juni 1993 tot vaststelling van het schema met de voorwaarden waaraan siergewassen en teeltmateriaal daarvan overeenkomstig Richtlijn 91/682/EEG van de Raad moeten voldoen⁽³⁾;
- 93/61/EEG van de Commissie van 2 juli 1993 tot vaststelling van de schema's met de eisen waaraan teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 92/33/EEG van de Raad moeten voldoen⁽⁴⁾.

2. De Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak C-360/95⁽⁵⁾; de termijnen voor de omzetting van de richtlijnen zijn op 1 januari 1994 (Richtlijn 92/45/EEG) respectievelijk 31 december 1993 verstreken.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 250 van 7. 10. 1993, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 250 van 7. 10. 1993, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB nr. L 250 van 7. 10. 1993, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB nr. C 16 van 20. 1. 1996, blz. 7.

Beroep, op 8 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (Zaak C-385/95) (96/C 31/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 december 1995 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur A. Caeiro als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- te verklaren dat de Portugese Republiek niet heeft voldaan aan de krachtens het Verdrag op haar rustende verplichtingen, door geen volledige uitvoering te geven aan de Richtlijnen:
 - 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinaire-rechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild⁽¹⁾;
 - 93/48/EEG van de Commissie van 23 juni 1993 tot vaststelling van het schema met de voorwaarden waaraan fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt en teeltmateriaal daarvan overeenkomstig Richtlijn 92/34/EEG van de Raad moeten voldoen⁽²⁾;

Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 29 september 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Eker en Land Baden-Württemberg, interveniënten: 1. de procureur-generaal bij het Bundesverwaltungsgericht, 2. de vertegenwoordiger van het algemeen belang bij de Gerichten der allgemeinen Verwaltungsgerichtsbarkeit in Baden-Württemberg (Zaak C-386/95) (96/C 31/31)

De 1e Senat van het Bundesverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 29 september 1995, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 december 1995, in het geding tussen S. Eker en het Land Baden-Württemberg, interveniënten: 1. de procureur-generaal bij het Bundesverwaltungsgericht, 2. de vertegenwoordiger van het algemeen belang bij de Gerichten der allgemeinen Verwaltungsgerichtsbarkeit in Baden-Württemberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Voldoet een Turks werknemer aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, eerste streepje, van Besluit nr. 1/80 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, indien hij gedurende het eerste jaar van tewerkstelling met toestemming van de nationale autoriteiten weliswaar ononderbroken, doch bij verschillende werkgevers werkzaam was en hij het dienstverband bij zijn laatste werkgever wil voortzetten?

Beroep, op 8 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-387/95)

(96/C 31/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 december 1995 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis en C. O'Reilly, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door geen kennis te geven van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om te voldoen aan Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen ⁽¹⁾, dan wel door niet de nodige maatregelen te treffen om aan deze richtlijn te voldoen, de krachtens voormelde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 189 van het EG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn ten aanzien van het te bereiken resultaat verbindend is voor elke Lid-Staat, brengt voor de Lid-Staten de verplichting mee tot inachtneming van de in de richtlijn bepaalde uitvoeringstermijn. Deze termijn is op 1 januari 1994 verstreken zonder dat Ierland de nodige maatregelen heeft genomen om aan genoemde richtlijn te voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1991, blz. 7.

Beroep, op 15 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-393/95)

(96/C 31/33)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 december 1995 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Gouloussis als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om te voldoen aan Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen ⁽¹⁾, niet binnen de bepaalde termijn vast te stellen en, subsidiair, aan de Commissie mede te delen,

de krachtens het EG-Verdrag en voormelde richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-387/95 ⁽²⁾. De in de richtlijn bepaalde termijn is op 1 januari 1994 verstreken.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1991, blz. 7.

⁽²⁾ Zie bladzijde 16 van dit Publikatieblad.

Beroep, op 15 december 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-394/95)

(96/C 31/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 december 1995 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis en C. O'Reilly, lid van haar juridische dienst als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gomez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door niet binnen de gestelde termijn kennis te geven van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om te voldoen aan Richtlijn 91/371/EEG van de Raad van 20 juni 1991 inzake de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche ⁽¹⁾, of door niet de nodige maatregelen te treffen om aan deze richtlijn te voldoen, de krachtens voormelde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 189 van het EEG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn ten aanzien van het te bereiken resultaat verbindend is voor elke Lid-Staat, brengt voor de Lid-Staten de verplichting mee tot inachtneming van de in de richtlijn bepaalde uitvoeringstermijn. Deze termijn is op 4 juli 1993 verstreken zonder dat Ierland de nodige maatregelen heeft genomen om aan genoemde richtlijn te voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 205 van 27. 7. 1991, blz. 48.

Doorhaling van zaak C-82/94 ⁽¹⁾
(96/C 31/35)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 oktober 1995 de doorhaling in het register gelast van zaak C-82/94: A. Mohringer tegen Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e. V.

⁽¹⁾ PB nr. C 120 van 30. 4. 1994.

Doorhaling van zaak C-108/94 ⁽¹⁾
(96/C 31/36)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 27 oktober 1995 de doorhaling in het register gelast van zaak C-108/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB nr. C 161 van 11. 6. 1994.

Doorhaling van zaak C-56/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/37)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 oktober

1995 de doorhaling in het register gelast van zaak C-56/95: Brühler Kreditbank eG tegen Finanzamt Brühl.

⁽¹⁾ PB nr. C 119 van 13. 5. 1995.

Doorhaling van zaak C-86/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/38)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 1995 de doorhaling in het register gelast van zaak C-86/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

Doorhaling van zaak C-101/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/39)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 oktober 1995 de doorhaling in het register gelast van zaak C-101/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 13 december 1995

in de gevoegde zaken T-481/93 en T-484/93: Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens en Nederlandse Bond van Waaghouders van Levend Vee tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Levende varkens — Beschikkingen 93/128/EEG en 93/177/EEG van de Commissie tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met vesiculaire varkensziekte in Nederland en Italië — Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)

(96/C 31/40)

(Procestaal: Nederlands)

In de gevoegde zaken T-481/93 en T-484/93, Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens alsmede de natuurlijke en rechtspersonen, leden van deze vereniging, wier namen op

de bij dit arrest gevoegde lijst zijn vermeld, Nederlandse Bond van Waaghouders van Levend Vee, alsmede de natuurlijke en rechtspersonen, leden van deze vereniging, wier namen op de bij dit arrest gevoegde lijst zijn vermeld, vertegenwoordigd door I. Cath, advocaat te 's Gravenhage, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Dupong, Rue des Bains 14, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. van Rijn, T. Ottervanger en H. Nyssens), betreffende beroepen tot nietigverklaring van de Beschikkingen 93/128/EEG en 93/177/EEG van de Commissie van respectievelijk 26 februari en 26 maart 1993 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met vesiculaire varkensziekte in Nederland en Italië (PB 1993, L 50, blz. 29, respectievelijk L 70, blz. 88), alsmede beroepen tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. P. Briët, waarnemend kamerpresident, C. W. Bellamy en J. Azizi, rechters; griffier: B. Pastor, administrateur, op 13 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt de beroepen.*

2. *Verwijst verzoeksters in de kosten.*

(¹) PB nr. C 172 van 23. 6. 1993 en PB nr. C 209 van 3. 8. 1993.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 13 december 1995

in zaak T-85/94 (122): Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Eugénio Branco Lda (¹)

(Europees Sociaal Fonds — Vermindering van aanvankelijk toegekende financiële bijstand — Motivering — Verzetprocedure)

(96/C 31/41)

(Procestaal: Portugees)

In zaak T-85/94 (122), Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door (gemachtigden: F. de Sousa Fialho en H. Kreppel) tegen Eugénio Branco Lda., vertegenwoordigd door B. Belchior, advocaat te Vila Nova de Gaia, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Schroeder, advocaat aldaar, Rue Heine 6, betreffende verzet tegen het arrest, op 12 januari 1995 door het Gerecht bij verstek gewezen in zaak T-85/94 (Jurispr. 1995, blz. II-45), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. P. Briët, waarnemend voor de kamerpresident, C. W. Bellamy en J. Azizi, rechters; griffier: H. Jung, op 13 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het door de Commissie gedane verzet.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB nr. C 120 van 30. 4. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 13 december 1995

in zaak T-109/94: Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Financiële steun in energiesector — Thermie-programma — Motiveringsplicht — Advies van comité — Recht te worden gehoord — Beoordelingsvrijheid)

(96/C 31/42)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-109/94, Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG, gevestigd te Groothusen-Krummhörn (Duitsland), vertegenwoordigd door D. Schumacher, hoogleraar te Bremen, en B. Grunwald, advocaat te Bremen, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Grunwald), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 13 januari 1994 waarbij aan verzoekster financiële steun in het kader

van het Thermie-programma voor 1993 is geweigerd, en tot veroordeling van de Commissie tot het nemen van een nieuw besluit, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: H. Kirschner, waarnemend voor de president, A. Kalođeropoulos en V. Tiili, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 13 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst verzoekster in de kosten.*

(¹) PB nr. C 146 van 28. 5. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 14 december 1995

in zaak T-72/94: K. Diamantaras tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Ontheemdingstoelage — Geen gewone verblijfplaats in staat van standplaats — Artikel 4, lid 1, sub a, van bijlage VII bij Ambtenarenstatuut)

(96/C 31/43)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-72/94, K. Diamantaras, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door A. D. Damis en N. E. Stavropoulos, advocaten te Athene, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Kailis, Rue Julien Vasque 14, Gasperich (Luxemburg) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Gouloussis), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het bij administratieve nota van 22 februari 1993 aan verzoeker meegedeelde besluit van de Commissie houdende weigering om hem de ontheemdingstoelage toe te kennen, en anderzijds, veroordeling van de Commissie om verzoeker die toelage te betalen vanaf de datum van zijn indiensttreding bij de Commissie, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, R. Schintgen en P. Lindh, rechters; griffier: J. Palacio González, op 14 december 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig het bij nota van 22 februari 1993 aan verzoeker meegedeelde besluit van de Commissie houdende weigering om verzoeker de ontheemdingstoelage toe te kennen.*
2. *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van de bedragen overeenkomend met die toelage vanaf 1 november 1992, verminderd met hetgeen hem reeds als buitenlandtoelage is betaald, en vermeerderd met moratoire interesten op de voet van 8% per jaar vanaf respectieve vervaldag van die bedragen tot op het ogenblik van de daadwerkelijke betaling.*
3. *Verwijst de Commissie in alle kosten.*

(¹) PB nr. C 132 van 14. 5. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 9 januari 1996

in zaak T-23/95: E. Bitha e. a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Verzekering van ambtenaren van Gemeenschap tegen ongevallen en beroepsziekten — Uitkeringen bedoeld in artikel 73, lid 2, van Statuut — Overlijden door ongeval — Diepzeeduiken)

(96/C 31/44)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-23/95, E. Bitha, V. Bitha, en G. Bitha, rechthebbers van K. Bitha, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Thessaloniki (Griekenland), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl., Rue Glesener 1, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en J.-L. Fagnart), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 26 april 1994 houdende weigering om verzoekers de uitkeringen toe te kennen waarin artikel 73, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen voorziet voor het geval dat een ambtenaar door ongeval overlijdt, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: D. P. M. Barrington, president, K. Lenaerts en P. Lindh, rechters; griffier: H. Jung, op 9 januari 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 87 van 8. 4. 1995.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 6 december 1995

in zaak T-220/95 R: C. Gimenez tegen Comité van de Regio's

(96/C 31/45)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-220/95 R, C. Gimenez, wonende te Brussel, Kimmelberglaan 29, vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, Rue du Fort Rheinsheim 2, tegen Comité van de Regio's, te Brussel, Galerie Ravenstein 27, betreffende een verzoek om opschorting van vergelijkend onderzoek CVR A/03/95 of van te verwachte aanstellingen ten gevolge op dat vergelijkend onderzoek, heeft de president van het Gerecht op 6 december 1995 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Tot aan de beschikking waarbij de procedure in kort geding wordt beëindigd, wordt de bij vergelijkend onderzoek CVR A/03/95 ingeleide aanwervingsprocedure opgeschort, daaronder begrepen de beoordeling van de examens die reeds hebben plaatsgevonden, het afnemen van de examens die nog moeten plaatsvinden, de opstelling van de lijst van geschikte kandidaten en de aanstellingen die op basis van die lijst zouden kunnen worden verricht.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 7 november 1995 ingesteld door European Fertilizer Manufacturers Association tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-210/95)

(96/C 31/46)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 november 1995 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door European Fertilizer Manufacturers Association, vertegenwoordigd door D. Voillemot, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het advocatenkantoor Zeyen Beghin Feider, Rue Ermesinde 67.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2022/95 van de Raad;
- te bevelen dat het bij die bepaling ingestelde anti-dumpingrecht wordt gehandhaafd totdat de bevoegde instellingen de maatregelen hebben genomen die nodig zijn ter uitvoering van dit arrest;
- de Raad in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een organisatie die de Europese ammoniumindustrie vertegenwoordigt, vecht bovengenoemde verordening aan op grond dat de verwerende instelling, door in die verordening de winstmarge van de Europese industrie vast te stellen op 5% van de werkelijke kosten, de feiten van de zaak kennelijk onjuist heeft beoordeeld.

Verzoekster is het niet eens met de stelling van de Commissie, dat een winst van 5% op de kosten in recente anti-dumpingprocedures betreffende ureum en ureumammoniumnitraatoplossingen is gebruikt en derhalve in de onderhavige zaak als een redelijke winstmarge voor stikstofmeststoffen kan worden beschouwd. De keuze voor een winstmarge van 5% kan niet worden gebruikt in de procedures betreffende twee verschillende producten, niet zijnde ammoniumnitraat.

De keuze voor een winstmarge van 5 % valt moeilijk te begrijpen, daar in een tot het Verenigd Koninkrijk beperkte regionale procedure betreffende hetzelfde produkt, die ertoe leidde dat de Commissie instemde met kwantitatieve verbintenissen vanaf mei 1994, door de Commissie een winstmarge van 10 % werd geaccepteerd.

Verzoekster is tot slot van mening, dat de communautaire industrie pas bij een winstmarge van minimaal 15 % in staat zou zijn, enerzijds de investeringen te financieren die noodzakelijk zijn om de bestaande capaciteit op peil te houden, en anderzijds de herinvesteringen te doen die nodig zijn om die capaciteit te moderniseren en te vervangen.

Beroep, op 27 november 1995 ingesteld door de Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf en de Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-213/95)

(96/C 31/47)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 1995 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf en de Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven, beide statutair gevestigd te Culemborg (Nederland), vertegenwoordigd door M. van Empel, advocaat te Amsterdam, en door T. Janssens, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Loesch, advocaat aldaar, Rue Goethe 11.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

1. De Europese Gemeenschap aansprakelijk te stellen voor de schade die verzoeksters lijdten en nog zullen lijdten uit hoofde van de in het verzoekschrift genoemde onrechtmatige gedragingen van de Commissie.
2. De Europese Gemeenschap te veroordelen tot vergoeding van deze schade en haar te bevelen de omvang van die schade in overleg met verzoeksters vast te stellen, en indien partijen niet in der minne tot een overeenstemming kunnen komen omtrent de vaststelling van de omvang van die schade, te verklaren dat het Gerecht de omvang van die schade zal vaststellen, desnoods na aanstelling van een deskundige om de schade in kwestie op exacte wijze te kwantificeren.
3. De Europese Gemeenschap te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters stellen dat de Commissie tot dusverre heeft nagelaten om ten aanzien van hun verzoek om een negatieve verklaring of ontheffing voor het door hen aangemelde reglement certificatie kraanverhuurbedrijf dat gepaard gaat met een inhuurverbod voor niet gecertificeerde hijskranen, een eindbeschikking te geven ondanks een uitdrukkelijk verzoek ex artikel 175 van het EG-Verdrag. De nationale rechter heeft in een procedure in kort geding bevolen, het inhuurverbod buiten toepassing te laten totdat de Commissie een eindbeschikking heeft gegeven. Volgens verzoeksters dreigt voor hen als gevolg van het rechterlijk verbod de intrekking van hun erkenning door de nationale Raad voor de Certificatie, hetgeen hen in hun bestaan bedreigt en hun goede reputatie aantast.

Verzoeksters achten dit nalaten van de Commissie onrechtmatig wegens schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, in het bijzonder het vereiste van een redelijke termijn, en wegens schending van algemene rechtsbeginselen, met name het beginsel van rechtszekerheid, het vertrouwensbeginsel en het recht van verzoeksters om te worden gehoord.

Doorhaling van de gevoegde zaken T-97/93

e. a. ⁽¹⁾

(96/C 31/48)

(Procestaal: Duits)

De president van de Eerste kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 december 1995 de doorhaling in het register gelast van zaken T-142/93, H. G. Herken tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-149/93, H. Röper tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 178 van 18. 7. 1990, PB nr. C 146 van 5. 6. 1991 en PB nr. C 44 van 19. 2. 1992.

Doorhaling van zaak T-224/94 ⁽¹⁾

(96/C 31/49)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 december 1995 de doorhaling in het register gelast van zaak T-224/94: Ferchimex NV tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 6. 8. 1994.